

Lieta C-445/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 6. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Østre Landsret (Dānija)

Lūguma iesniegšanas datums:

2019. gada 29. maijs

Prasītāja:

Viasat Broadcasting UK Ltd

Atbildētājas:

TV 2/Danmark A/S

Dānijas Karaliste

Pamatlietas priekšmets

Viasat Broadcasting UK Ltd (turpmāk tekstā – “*Viasat*”) lūdza piespriest *TV 2 Danmark A/S* (turpmāk tekstā – “*TV 2*”) samaksāt tā sauktos “nelikumīgā atbalsta procentus”, kuru kopējais apjoms ir 1 746 300 000 DKK, par valsts atbalstu, ko *TV 2* saņēma laikposmā no 1995. līdz 2003. gadam situācijā, kad atbalsts vēlāk tika atzīts par kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu. *TV 2* un Dānijas valsts ir pieprasījusi noraidīt prasību un izvirzījusi vairākus iebildumus pret prasījuma par nelikumīgā atbalsta procentu esamību un apmēru.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts saskaņā ar LESD 267. panta otro daļu par dalībvalstu pienākuma uzdot atbalsta saņēmējam samaksāt tā sauktos “nelikumīgā atbalsta procentus” saturu un apjomu, kā tas ir cita starpā aprakstīts

spriedumos, 2008. gada 12. februāris, lieta *CELF*, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79 un 2008. gada 18. decembris, lieta *Wienstrom*, C-384/07, ECLI:EU:C:2008:747.

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai valsts tiesas pienākums likt atbalsta saņēmējam samaksāt nelikumīgā atbalsta procentus (skat. spriedumu lietā *CELF*) ir piemērojams arī tādā situācijā kā šajā lietā, kurā nelikumīgais valsts atbalsts bija kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu, kas vēlāk tika atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, un apstiprinājums tika piešķirts, pamatojoties uz visa sabiedrisko pakalpojumu uzņēmuma vispārējā finansiālā stāvokļa novērtējumu, tostarp tā kapitalizāciju?

2. Vai valsts tiesas pienākums likt atbalsta saņēmējam samaksāt nelikumīgā atbalsta procentus (skat. spriedumu lietā *CELF*) attiecas arī uz summām, kas tādos apstākļos kā šajā lietā tiek pārskaitītas no atbalsta saņēmēja ar to saistītajiem uzņēmumiem saskaņā ar publisko tiesību pienākumu, bet kas saskaņā ar Komisijas galīgo lēmumu ir klasificētas kā priekšrocība atbalsta saņēmējam LESD 107. panta 1. punkta izpratnē?

3. Vai valsts tiesas pienākums likt atbalsta saņēmējam samaksāt nelikumīgā atbalsta procentus (skat. spriedumu lietā *CELF*) attiecas arī uz valsts atbalstu, ko atbalsta saņēmējs tādos apstākļos kā šajā lietā ir saņēmis no valsts kontrolēta uzņēmuma, ņemot vērā, ka tā līdzekļi ir daļēji iegūti no atbalsta saņēmēja pakalpojumu pārdošanas?

Citētās ES tiesību normas

LESD 102., 106., 107. un 108. pants

Komisijas paziņojums par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu valstu tiesās (2009/C 85/01) (turpmāk tekstā – “paziņojums par sadarbību”)

Komisijas paziņojums “Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu” (2007/C 272/05) (turpmāk tekstā – “paziņojums par atgūšanu”)

Citētie Komisijas lēmumi

Komisijas 2004. gada 19. maija lēmums 2006/217/EK par Dānijas īstenotajiem pasākumiem par labu *TV 2/Danmark*, NN 22/2002 (turpmāk tekstā – “2004. gada lēmums”)

Komisijas 2004. gada 6. oktobra lēmums C (2004) 3632, galīgā redakcija, valsts atbalsta lietā Nr. N 313/2004 attiecībā uz *TV 2 DANMARK A/S* rekapitalizāciju (turpmāk tekstā – “lēmums par rekapitalizāciju”)

Komisijas 2008. gada 4. augusta lēmums C (2008) 4224, galīgā redakcija, lietā N 287/08 (turpmāk tekstā – “lēmums par glābšanas atbalstu”)

Komisijas 2011. gada 20. aprīļa lēmums 2011/839/ES par pasākumiem, ko Dānija īstenojusi (C 2/03) par labu *TV 2/Danmark* (turpmāk tekstā – “2011. gada lēmums”)

Komisijas 2011. gada 20. aprīļa lēmums 2012/109/ES par valsts atbalstu C 9/09 (ex N 64/09), ko Dānija plāno īstenot saistībā ar *TV 2 Danmark A/S* pārstrukturēšanu (turpmāk tekstā – “pārstrukturēšanas lēmums”)

Citētā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra

Altmark, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415

CELF, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79

Wienstrom, C-384/07, ECLI:EU:C:2008:747

TV 2/Danmark/Komisija, C-649/15 P, ECLI:EU:C:2017:835

Komisija/TV 2/Danmark, C-656/15 P, ECLI:EU:C:2017:836

Viasat Broadcasting UK/TV 2/Danmark, C-657/15 P, ECLI:EU:C:2017:837

Viasat Broadcasting UK/Komisija, C-660/15, ECLI:EU:C:2017:178

TV 2/DANMARK A/S u.c./Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, ECLI:EU:T:2008:457

TV 2/Danmark/Komisija, T-674/11, ECLI:EU:T:2015:684

Viasat Broadcasting UK/Komisija, T-125/12, ECLI:EU:T:2015:687

TV 2/Danmark/Komisija, T-674/11, ECLI:EU:T:2015:684

Eesti Pagar, C-349/17, ECLI:EU:C:2019:172

Residex Capital IV CV, C-275/10, ECLI:EU:C:2011:814

Siemens/Komisija, T-459/93, ECLI:EU:T:1995:100

Attiecīgie valsts tiesību akti

Lov om radio-og fjernsyns virksomhed (turpmāk tekstā – “Radio un televīzijas apraides likums”), jo īpaši tā 24., 29., 30. un 33. punkts

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs pamatlietā ir komerciālā televīzijas apraides sabiedrība *Viasat*. Abi atbildētāji attiecīgi ir Dānijas valsts (ko pārstāv Kultūras ministrija) un valsts sabiedriskās apraides uzņēmums *TV 2*. *TV 2* tika dibināts 1986. gadā kā autonoma iestāde, kas pakļauta valsts kontrolei saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti Radio un televīzijas apraides likumā. No brīža, kad uzņēmums tika izveidots, *TV 2* ir pildījis sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības. *Viasat* un *TV 2* ir konkurenti Dānijas televīzijas kanālu izplatīšanas tirgū.

TV 2 finansēšanas shēma laikposmā no 1995. līdz 2004. gadam

- 2 Dānijas tiesiskais pamats *TV 2* finansēšanas pasākumiem šajā lietā būtiskajos gados tika regulēts dažādās Radio un televīzijas apraides likuma versijās – skat. to aprakstu 2011. gada lēmumā.
- 3 *TV 2* dibināšana un sākotnējās darbības tika finansētas, izmantojot darbības sākšanas aizdevumu 510,8 miljonu DKK apmērā bez kapitāla iepludināšanas. *TV 2*, kas kopš tā izveidošanas bija vāji kapitalizēts, finansēja tā darbības, izmantojot licenču maksu un ieņēmumus no televīzijas reklāmas laika pārdošanas, ko līdz 1997. gadam pārdeva neatkarīgs valsts uzņēmums *TV 2 Reklame A/S*. Papildus tam finansējums tika iegūts no ieņēmumiem no programmu un citu pakalpojumu pārdošanas. Laikposmā no 1995. līdz 1996. gadam *TV 2* finansējums tika regulēts šādi: *TV 2* daļa no licenču maksām nonāca konkrētā valsts fondā, ko sauca par *TV 2* fondu. *TV 2 Reklame A/S* peļņa, kas iegūta no šī uzņēmuma iepriekšminētās reklāmas pārdošanas *TV 2*, arī tika iekļauta šajā fondā. Saskaņā ar Radio un televīzijas apraides likuma 30. pantu “*TV 2* vispārējā darbība” (tas ir, gan tās valsts, gan reģionālās darbības; sīkāku informāciju skat. turpmāk) tika finansēta “no *TV 2* fonda pārskaitītajām summām saskaņā ar pamatbudžetiem, ko nosaka kultūras ministrs”. Atbilstoši *travaux préparatoires*, kas saistīti ar šo tiesību aktu izstrādi, *TV 2* reklāmas ieņēmumu shēmas, virzot ieņēmumus caur *TV 2 Reklame A/S* un *TV 2* fondu, iemesls bija politiska vēlme aizsargāt *TV 2* redakcionālo neatkarību. Detalizēti noteikumi par *TV 2* darbību ir izklāstīti Radio, televīzijas un televīzijas apraides likuma 29., 30. un 33. pantā (tajā laikā spēkā esošajā redakcijā).
- 4 Pamatlietas dalībnieki nav vienprātis par to, vai *TV 2 Reklame A/S* peļņu varēja izmantot vienīgi *TV 2* finansējuma vajadzību segšanai un vai *TV 2* likumīgi bija tiesīgs saņemt attiecīgos ieņēmumus. Iesniedzējtiesa (*Østre Landsret* (Austrumu reģiona apelācijas tiesa)) šajā ziņā ir norādījusi, ka tolaik spēkā esošie Radio un televīzijas apraides likuma noteikumi skaidri noteica, ka kultūras ministrs var pieņemt lēmumus par to, ka *TV 2 Reklame A/S* peļņas daļas nav jānovirza *TV 2* fondā. Līdzīgi arī ar šo tiesību aktu saistītie *travaux préparatoires* noteica, ka kultūras ministrs var “izlemt, cik liela daļa no peļņas no reklāmas darbībām tiks nodota *TV 2* fondam”. Tādējādi situācija bija saistīta ar finansējumu, izmantojot budžeta sistēmu, nevis ar likumīgām tiesībām uz reklāmas ieņēmumiem.

- 5 Tomēr praksē visa *TV 2 Reklame A/S* peļņa gan 1995., gan 1996. gadā tika ieskaitīta *TV 2* fondā. Turklāt šajos divos gados kopējā summa, kas sastāvēja no licences maksas līdzekļiem un reklāmas ieņēmumiem, tika pārskaitīta no *TV 2* fonda uz *TV 2*, lai gan tā neietvēra visus reklāmas ieņēmumus, kas tika pārskaitīti no *TV 2 Reklame A/S* uz *TV 2* fondu.
- 6 1997. gada 1. janvārī tika likvidēts *TV 2 Reklame A/S* un *TV 2* fonds. Tad *TV 2* pārņēma uzņēmuma reklāmas laika pārdošanu un tādējādi tiešā veidā saņēma reklāmas ieņēmumus. Sākot no tā laika, *TV 2* arī saņēma licences maksas līdzekļus tieši no otra Dānijas sabiedriskā pakalpojuma kanāla *DR* (kas pildīja šo maksu iekasēšanas uzdevumu). Kad *TV 2* fonds tika likvidēts, fonda aktīvi tika nodoti *TV 2*.
- 7 Turklāt laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam *TV 2* no valsts saņēma vairākas priekšrocības, kas attiecās uz i) atbrīvojumu no uzņēmumu ienākuma nodokļa nomaksas; ii) bezprocentu un bezatmaksas noteikumiem uzņēmuma darbības uzsākšanas aizdevumam; iii) valsts garantijām darbības aizdevumam līdz 1996. gada beigām; un iv) pārmērīgi zemu raidīšanas frekvences maksu. Šīs priekšrocības tika klasificētas kā pastāvošs valsts atbalsts.
- 8 *TV 2* pārtrauca licenču maksas saņemšanu 2004. gada 1. jūlijā, kad autonomā iestāde tika pārvērsta par pašreizējo akciju sabiedrību *TV 2/DANMARK A/S*. *TV 2* bija liegts iekasēt abonēšanas maksu, un tam nebija piekļuves ārējam aizdevumam. Sākotnēji *TV 2* piedzīvoja finansiālas grūtības, kas būtībā bija saistītas ar uzņēmuma vājo kapitalizāciju. Dānijas valsts nolēma, ka *TV 2* vajadzētu veidot nepieciešamo pašu kapitālu, izmantojot pastāvīgu peļņu. Laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam *TV 2* no negatīva pašu kapitālu 97,8 miljonu DKK apmērā izveidoja pozitīvu pašu kapitālu 550,5 miljonu DKK apmērā. 2005. gada beigās *TV 2* pašu kapitāls sasniedza 652 miljonus DKK.

***TV 2* sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības un attiecības ar *TV 2* reģioniem**

- 9 Uzņēmuma dibināšanas laikā *TV 2* bija tikai viens valsts mēroga uzņēmums. Pēc tam tika izveidoti vairāki “reģionālie uzņēmumi” (turpmāk tekstā – “reģioni”). Attiecīgajā periodā *TV 2* uzņēmums tādējādi sastāvēja no deviņiem neatkarīgiem valsts uzņēmumiem – valsts mēroga uzņēmuma un astoņiem reģionālajiem uzņēmumiem; katram no tiem bija sava neatkarīga reģionālā padome, valde, programmu padome, izpildvalde un atbildība par budžetu un plānošanu.
- 10 Laikposmā no 1995. līdz 2004. gadam saskaņā ar Radio, televīzijas un televīzijas apraides likumu *TV 2* bija pienākums veidot un pārraidīt valsts mēroga un reģionālas televīzijas programmas. Valsts mēroga uzņēmums un reģioni pārraidīja savas programmas vienā un tajā pašā apraides tīklā, jo viņi savā starpā dalīja apraides laiku. *TV 2* saņēma reklāmas ieņēmumus, kas radušies saistībā ar reģionālo raidījumu demonstrēšanu. Līdz 2003. gadam reģioniem nebija savu apraides licenču un savu sabiedrisko pakalpojumu līgumu ar valsti. Reģioniem

nebija arī savu statūtu, un viņiem nebija jāiesniedz ministram sabiedrisko pakalpojumu ziņojumi, jo tas bija *TV 2* pienākums iesniegt sabiedrisko pakalpojumu kontu izrakstus, kuros parādīts, kā tiek izpildīts vispārējais sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākums. Arī tas tika mainīts 2003. gadā.

- 11 Kā minēts iepriekš, līdz 1997. gadam *TV 2* fonds nodeva licences maksas līdzekļus *TV 2*. Kā norādīts, *TV 2* fonds tika likvidēts 1997. gadā. Pēc šī laika, kā norādīts, *TV 2* kopējās aktivitātes tika finansētas, izmantojot *TV 2* daļu no licenču maksas līdzekļiem, ieņēmumus no reklāmas pārraidīšanas *TV 2* un ieņēmumus no programmu un citu pakalpojumu pārdošanas, kā arī dotācijām utt. Turklāt *TV 2* bija pakļauts publisko tiesību pienākumam pārskaitīt reģioniem ikgadējo minimālo summu. *TV 2* centrālā vadība katru gadu noteica “valsts mēroga uzņēmuma budžetu, tostarp līdzekļu piešķiršanu katram atsevišķam *TV 2* reģionālajam uzņēmumam”; skat. Radio un televīzijas apraides likuma 24. panta 1. punktu. Piešķirtie līdzekļi tika ņemti no *TV 2* kopējiem ieņēmumiem, un tāpēc nebija nepieciešams, lai šī summa tiktu iegūta tieši no *TV 2* saņemtajiem licences maksas līdzekļiem. Laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam *TV 2* reģioniem piešķīra aptuveni 2 miljardus DKK.
- 12 Iesniedzējtiesa neuzskata par piemērotu raksturot reģioniem piešķirto līdzekļus kā “[...] atlīdzību”, ko reģioniem maksā par programmu raidīšanu reģionālajos logos, kā to darīja Vispārējā tiesa sprieduma lietā T-674/11 171. punktā. Patiesībā laikposmā no 1997. gada līdz 2002. gadam *TV 2* tika piešķirta tā licences maksas līdzekļu daļa, ko reģioni līdz šim saņēma no *TV 2* fonda, kā arī uzdevums piešķirt līdzekļus reģioniem, kas vēlāk bija saistoši attiecībā uz *TV 2*, jo *TV 2* bija pienākums piešķirt līdzekļus reģioniem, kuri saskaņā ar *trivaux préparatoires*, kas bija saistīti ar tiesību akta grozījumu, atbilda vismaz summai, ko reģioni līdz šim saņēma ar pārskaitījumu no *TV 2* fonda (275 miljoni DKK 1996. gadā).
- 13 Kad 2004. gada 1. jūlijā valsts mēroga uzņēmums *TV 2* tika pārveidots par akciju sabiedrību, izbeidzās *TV 2* pienākums katru gadu novirzīt līdzekļus reģioniem. Tajā pašā laikā tika grozīts līdzekļu sadalījums *TV 2*, ņemot vērā faktu, ka šis pienākums vairs nebija *TV 2* pienākums. Tādējādi 2003. gadā *TV 2* tika pārskaitīta licenču maksa 151,1 miljonu DKK apmērā, salīdzinot ar kopumā 556,2 miljoniem DKK licences maksas līdzekļu, kas tika pārskaitīti *TV 2* 2002. gadā. Tā vietā kopš 2004. gada reģioni ir saņēmuši daļu no licences maksas līdzekļiem tiešā veidā no cita Dānijas sabiedriskā pakalpojuma kanāla *DR*.

ES lietas, kas attiecas uz *TV 2* finansēšanas shēmu laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam

- 14 Ar 2004. gada lēmumu Komisija konstatēja, ka atbalsts, kas *TV 2* tika piešķirts licenču maksas līdzekļu un citu pasākumu veidā laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam, bija uzskatāms par valsts atbalstu, kas tika piešķirts *TV 2*, par kuru bijis jāpaziņo, vienlaikus konstatējot, ka pasākumi ir saderīgi ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 86. panta 2. punktu, izņemot summu 628,2 miljonu DKK apmērā,

ko Komisija klasificēja kā pārmērīgu kompensāciju, kas attiecīgi bija jāatgūst no TV 2. Tiesvedību pret Komisijas lēmumu Vispārējā tiesā uzsāka TV 2 un Dānijas iestādes, kā arī *Viasat* un *Discovery Networks Denmark* (iepriekš *SBS Broadcasting SA/TvDenmark*).

- 15 Saskaņā ar lēmumu 2004. gada 29. novembrī TV 2 atmaksāja 628,2 miljonus DKK, ieskaitot procentus un atbilstošo summu par 2003. gadu, ko Dānijas iestādes mēģināja atgūt pēc savas iniciatīvas (aprēķins tika veikts saskaņā ar to pašu metodi, kas noteikta 2004. gada lēmumā), ieskaitot procentus, kas kopā veido 1 073 miljonus DKK.
- 16 Tā kā šāda atmaksāšana būtu padarījusi TV 2 maksātnespējīgu, Komisija ar rekapitalizācijas lēmumu ļāva Dānijas valdībai rekapitalizēt TV 2, palielinot tā kapitālu par aptuveni 440 miljoniem DKK un konvertējot valsts aizdevumu aptuveni 394 miljonu DKK apmērā pašu kapitālā. Vispārējā tiesa atcēla 2004. gada lēmumu ar 2008. gada 22. oktobra spriedumu lietā *TV 2/Denmark u.c./Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04. Komisijas jaunais lēmums lietā tika pieņemts 2011. gada 20. aprīlī (2011. gada lēmums). 2011. gada lēmumā Komisija konstatēja, ka laikposmā no 1995. gada līdz 2002. gadam TV 2 finansēšanas shēma bija valsts atbalsta pasākums, par kuru ir jāziņo. Šajā ziņā cita starpā licences maksas līdzekļi, ko TV 2 pārskaitīja reģioniem laikposmā no 1997. gada līdz 2002. gadam (aptuveni 2 miljardu DKK apmērā), un TV 2 reklāmas ieņēmumi 1995. un 1996. gadā, kas tika pārskaitīti TV 2 no *TV 2 Reklame A/S*, izmantojot TV 2 fondu (aptuveni 1,5 miljardu DKK apmērā), tika klasificēti kā atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Šajā jautājumā Komisija konstatēja, ka visi ieņēmumi, kas no TV 2 fonda pārskaitīti TV 2 laikposmā no 1995. līdz 1997. gadam, bija valsts atbalsts, kas piešķirts TV 2. Tajā pašā laikā Komisija tomēr atzina TV 2 piešķirtā atbalsta kopējo summu kā saderīgu sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu. TV 2 un *Viasat* iesniedza prasības pret 2011. gada lēmumu Vispārējā tiesā (lietas T-674/11 un T-125/12), un šis lēmums tika galīgi apstiprināts Tiesas spriedumos, kas pieņemti apelācijas tiesvedībā lietās C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P un C-660/15 P. Tiesa tostarp apstiprināja, ka *TV 2 Reklame A/S* un TV 2 fonds ir valsts uzņēmumi, kas atrodas Dānijas valsts kontrolē, ka to līdzekļi ir pieejami valstij un ka tāpēc tas ir jautājums, kas saistīts ar priekšrocību, ko finansē, izmantojot valsts līdzekļus. Lai sīkāk aprakstītu tiesvedību, jo īpaši tiek piedāvātas atsauces uz Tiesas spriedumiem lietās C-649/15 P un C-660/15 P.

Citas valsts atbalsta lietas attiecībā uz TV 2

- 17 Vienlaikus ar valsts atbalsta lietu par TV 2 finansēšanas pasākumiem laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam vēl nebija izskatītas trīs citas valsts atbalsta lietas saistībā ar TV 2: rekapitalizācijas lieta, glābšanas atbalsta lieta un pārstrukturēšanas lieta, kas šeit tiks īsumā aprakstītas.

- 18 Rekapitalizācijas lieta radās saistībā ar *TV 2* atbalsta atmaksāšanu 2004. gada lēmuma rezultātā, un tā attiecās uz Dānijas valsts veikto *TV 2* rekapitalizāciju. 2004. gada rekapitalizācijas lēmumā Komisija apstiprināja *TV 2* rekapitalizāciju saskaņā ar (tajā laikā) EKL 86. panta 2. punktu. Prasības pret šo lēmumu tika iesniegtas Vispārējā tiesā, kas lietās T-12/05 un T-16/05 uzskatīja, ka nav nepieciešams lemt par šo lietu, jo rekapitalizācijas pasākumi bija cieši saistīti ar 2004. gada lēmumu, un tādēļ Komisijai tas bija jāizvērtē kopumā saistībā ar jaunu *TV 2* finansēšanas shēmas 1995. līdz 2002. gadam pārbaudi.
- 19 Glābšanas atbalsta lieta radās *TV 2* naudas plūsmas grūtību dēļ 2008. gadā. Pamatojoties uz to, valsts nolēma piešķirt *TV 2* glābšanas atbalstu kredīta veidā, ko Komisija ar glābšanas atbalsta lēmumu apstiprināja kā glābšanas atbalstu. Par šo lēmumu tika iesniegta prasība Vispārējā tiesā (lieta T-114/09), bet vēlāk tā tika pārtraukta.
- 20 Pārstrukturēšanas lieta attiecās uz pārstrukturēšanas plānu, ko Dānijas iestādes paziņoja Komisijai 2009. gada 4. februārī, pieņemot lēmumu par glābšanas atbalsta lēmumu. Ar pārstrukturēšanas lēmumu Komisija apstiprināja pārstrukturēšanas plānu, ievērojot dažus nosacījumus, tostarp *TV 2* iespēju ieviest galalietotāju maksas (turpmāk tekstā – “pārstrukturēšanas lēmums”). Par šo lēmumu tika iesniegta prasība Vispārējā tiesā (lieta T-210/02), bet vēlāk tā tika pārtraukta.

Valsts tiesvedība, kas attiecas uz *TV 2* finansēšanas shēmu laikposmā no 1995. līdz 2004. gadam

- 21 Šo tiesvedību *Viasat* ierosināja 2006. gada 28. februārī, bet apturēja līdz vairāku tiesvedību iznākumam ES tiesās attiecībā uz *TV 2* finansēšanas shēmu.
- 22 Pēc Tiesas spriedumiem lietās C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P un C-660/15 P ir galīgi konstatēts, ka pasākumi, kas piešķirti par labu *TV 2* laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam, bija valsts atbalsta pasākums, par kuru jāziņo un kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu. Pasākumi, tostarp reģioniem pārskaitītie līdzekļi (skat. lietu T-674/11), tika piešķirti pretēji LESD 108. panta 3. punktā noteiktajam pārtraukšanas pienākumam. Ir arī konstatēts, ka *TV 2* (valsts mēroga uzņēmuma) viss programmu klāsts varētu tikt uzskatīts par sabiedrisko televīziju un ka visas ar to saistītās izmaksas tādējādi varētu uzskatīt par sabiedrisko pakalpojumu izmaksām (skat. lietu T-309/04).

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

Par pirmo jautājumu

TV 2 un Kultūras ministrijas apgalvojumi

- 23 Pēc TV 2 un Kultūras ministrijas domām, ir būtiski nošķirt kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, kas piešķirta saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, un valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar LESD 107. panta 3. punktu. TV 2 nav radusies nepamatota procentu priekšrocība, kā tas ir apsvērts lietas CELF spriedumā, jo ārējā finansējuma izmaksas noteiktā prettiesiskuma periodā būtu tikai izraisījušas atbilstošu TV 2 sabiedrisko pakalpojumu izmaksu pieaugumu, un tāpēc (ņemot vērā pieņēmumus, kas veidoja pamatu 2011. gada lēmumam) būtu bijis nepieciešams attiecīgi palielināt TV 2 piešķirto kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, lai segtu radušos nepietiekamo segumu un nodrošinātu TV 2 pašu kapitālu un spēju pildīt sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus.
- 24 Kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu raksturo tas, ka uzņēmumam, kuram tiek piešķirta kompensācija, ir pienākums sniegt sabiedriskas nozīmes pakalpojumus tādā veidā, kas mazina uzņēmuma konkurētspēju, kas ir pakalpojumi, kurus uzņēmums nebūtu brīvi uzņēmis pildīt, ja tas darbotos pēc tirgus noteikumiem. Atbalsts sabiedrisko pakalpojumu jomā ietver arī aspektu, ka saņemtās kompensācijas apmērs nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu neto izmaksas, kas saistītas ar sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi un, iespējams, saprātīgu peļņu.
- 25 Šo īpašību dēļ saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saņēmēji neiegūst nepamatotu konkurences priekšrocību no atbalsta. Ja atbalsts pats par sevi nenozīmē konkurences priekšrocības, priekšlaicīgs maksājums pats par sevi arī nebūs nepamatota konkurences priekšrocība. No otras puses, nelikumīgā atbalsta procentu prasījuma pret TV 2 izpilde novedīs pie tā, ka TV 2 sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas darbības būs nepietiekami kompensētas, tādējādi radot konkurences izkropļojumus par labu TV 2 konkurentiem, tostarp *Viasat*, un apdraudot TV 2 sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja misijas izpildi. No tā izriet, ka, pat ja pārtraukšanas pienākums ir piemērojams arī atbalstam saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, nepastāv pienākums piemērot nelikumīgā atbalsta procentus, lai neitralizētu nepamatotu priekšrocību.
- 26 Jebkurā gadījumā tas ir spēkā tādā situācijā kā šajā lietā, kurā Komisija 2011. gada lēmumā un pēc tam arī rekapitalizācijas lēmumā, kā arī pārstrukturēšanas lēmumā ir paziņojusi, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz visa sabiedrisko pakalpojumu uzņēmuma vispārējā finansiālā stāvokļa novērtējumu, tostarp tā kapitalizāciju. Tiek apgalvots, ka, ja tiktu pieļauts, ka tiek apmierināts prasījums par nelikumīgā atbalsta procentiem

šādā situācijā, Komisijas lēmumiem tiktu atņemta iedarbība un tiktu negatīvi ietekmēta Komisijas kompetence saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu.

Viasat apgalvojumi

- 27 *Viasat* apgalvoja, ka saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu apstiprinātais atbalsts sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai neatšķiras no atbalsta, kas apstiprināts saskaņā ar LESD 107. panta 3. punktu. Līdz ar to nelikumīgā atbalsta procenti ir jāmaksā abos gadījumos.
- 28 *Viasat* atsaucās uz spriedumu lietā C-657/15 P, kurā Tiesa atzina, ka *TV 2* izmaksātā sabiedriskā pakalpojuma atlīdzība radīja *TV 2* finansiālu priekšrocību, jo tā tika piešķirta pretrunā ar nosacījumiem, kas izklāstīti spriedumā lietā *Altmark*. Turklāt saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu ir iespējams gūt saprātīgu peļņu saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu uzdevuma izpildi. Saskaņā ar to un 2011. gada lēmumā norādīto *TV 2* ir spējis uzkrāt kopējo peļņu 628,2 miljonu DKK apmērā.
- 29 Televīzijas nozarē tiek atzīta ļoti plaša sabiedrisko pakalpojumu definīcija, kurā visas *TV 2* izmaksas tiek uzskatītas par sabiedrisko pakalpojumu izmaksām. Pēc *Viasat* domām, uz šī pamata bieži vien ir izdevīgāk saņemt atbalstu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu nekā saskaņā ar LESD 107. panta 3. punktu. Pastāv vairāki līgumisko sabiedrisko pakalpojumu saistību piemēri, kuros uzņēmums brīvprātīgi noslēdz līgumus ar valsti, lai sniegtu sabiedriskos pakalpojumus.
- 30 Atbalsts kultūrai, kas tika apspriests lietā *CELF*, bija kompensācija par izmaksām, kas saistītas ar grāmatu franču valodā izdošanu un eksportu. Tādējādi tas kopumā ir salīdzināms ar atbalstu sabiedrisko pakalpojumu jomā. Būtu mākslīgi uztvert lietā *CELF* piešķirto atbalstu savādāk nekā *TV 2* piešķirto atbalstu.
- 31 *Viasat* uzskata, ka Kultūras ministrijas un *TV 2* izvirzītie argumenti radītu negatīvu iespaidu uz dalībvalstu paziņošanas un pārtraukšanas pienākuma faktisko efektivitāti atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, jomā, jo rezultātā nepaziņošanai nebūtu nekādu sekas. Turklāt tas atstātu konkurentus bez tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un padarītu spriedumu lietā *Altmark* par spēkā neesošu, ja konkurenti nevarētu pieprasīt nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšanu tādā situācijā, kāda ir šajā lietā, kur atbalsts tika piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu un neievērojot spriedumā lietā *Altmark* izklāstītos nosacījumus attiecībā uz pārredzamību, publisko iepirkumu un efektīvu darbību.

Iesniedzējtiesas vērtējums

- 32 Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nelikumīgi piešķirtā valsts atbalsta atmaksāšanas galvenais mērķis ir novērst konkurences izkropļojumus, ko rada nelikumīga atbalsta rezultātā gūtā konkurences priekšrocība. Nepamatota priekšrocība atbalsta saņēmējam – pat gadījumos, kad atbalsts vēlāk tiek atzīts par saderīgu, tostarp ir tas, ka nav samaksāti procenti, ko

saņēmējs būtu samaksājis par saderīga atbalsta summu, ja būtu spiests aizņemties šo summu tirgū nelikumības laikposmā; skat. spriedumu lietā *CELF; Eesti Pagar*, C-349/17, 130. punkts; un *Residex Capital IV CV*, C-275/10, 33. un 34. punkts.

- 33 Iesniedzējtiesa šajā jautājumā uzskata, ka nav pārliecības par to, vai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu liecina, ka vispārējais valsts atbalsta juridiskais princips par nelikumīgā atbalsta procentiem gadījumos, kas saistīti ar pārtraukšanas pienākuma saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu neizpildi, nav piemērojams gadījumos, kas saistīti ar atbalstu kompensāciju veidā par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām.
- 34 Atbalsts, kas piešķirts sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumam, tiek sniegts, lai pildītu sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu, nevis lai sniegtu kompensāciju par slogu, kas saistīts ar nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšanu. Nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšanu pašu par sevi nevar uzskatīt par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi.
- 35 Pamatojoties uz to, ir apšaubāms, vai var apgalvot, atsaucoties vienīgi uz tiesību aktiem, ka nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšana palielina atbalsta saņēmēja izmaksas, kas saistītas ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Šā paša iemesla dēļ *TV 2* un Kultūras ministrijas izvirzītais arguments par to, ka nelikumīgā atbalsta procentu piemērošana novestu pie “nepietiekamas kompensācijas” attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja misijas rezultātiem, *prima facie* šķiet nepareizs.
- 36 Nelikumīgā atbalsta procentu piemērošana ne vienmēr nozīmē, ka uzņēmumam, kas sniedz sabiedriskos pakalpojumus, trūkst līdzekļu, kas nepieciešami, lai pildītu savas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, jo spriedums lietā *Altmark* galu galā ir balstīts uz pieņēmumu, ka atkarībā no apstākļiem noteiktu peļņu var atzīt atbalsta pasākumā, kas ir saderīgs saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu. Turpretim nevar izslēgt arī iespēju, ka uzņēmums, kas ir saņēmis atbalstu, kas nav sabiedrisko pakalpojumu atbalsts, cietīs neto zaudējumus no atbalstītas darbības, ko skar prasījums par nelikumīgā atbalsta procentiem. Šajā ziņā ir iespējams, ka attiecīgajam uzņēmumam saistībā ar prasījumu par nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšanu var būt jāpārtrauc šī atbalsta darbība, un līdz ar to valsts atbalstam nebūs paredzētā rezultāta tādā veidā, kādu varētu apsvērt attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu.
- 37 Iesniedzējtiesa apzinās, ka nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšana atkarībā no apstākļiem nozīmē, ka sabiedriskā pakalpojuma atbalsta saņēmējs varēs izdzīvot tikai tad, ja tiks veikta kapitāla iepludināšana, un ka tādēļ, lai valsts varētu sasniegt atbalsta mērķi, var būt nepieciešama kapitāla iepludināšana. Tomēr tas var attiekties arī uz citiem atbalsta saņēmējiem. Turklāt ir skaidrs, ka šāda jauna atbalsta saderība konkrētajā gadījumā – tāpat kā neparedzēti zaudējumi, kas ir radušies katram atbalsta saņēmējam – jānovērtē, pamatojoties uz atbalsta vajadzībām, kādas uzņēmumam tajā laikā varētu būt.

Par otro jautājumu*TV 2 un Kultūras ministrijas apgalvojumi*

- 38 *TV 2* un Kultūras ministrija uzskata, ka reģioniem pārskaitītie līdzekļi (aptuveni 2 miljardu DKK apmērā) (turpmāk tekstā – “reģionālie līdzekļi”) ir jāatskaita no pamatsummas, kas jāizmanto, aprēķinot iespējamo nelikumīgā atbalsta procentu prasījumu, kas norādīta šajā lietā.
- 39 Šajā ziņā *TV 2* un Kultūras ministrija apgalvo, ka *Viasat*, atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-674/11, nepamatoti apgalvo, ka reģionālie līdzekļi veido *TV 2* atlīdzību reģioniem par reģionālo programmu pārraidīšanu reģionālajos logos un ka līdzekļi samazināja slogu, kas citādi būtu bijis uzlikts *TV 2*.
- 40 Dānijas valsts bija izvēlējusies organizēt sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu, kas uzlikts visam *TV 2* uzņēmumam tādā veidā, kas tas tiek sadalīts reģionālā un valsts mēroga pienākumā, kas uzlikts katram neatkarīgam uzņēmumam *TV 2* sastāvā. Pienākums pārraidīt reģionālās programmas bija reģionu pienākums, un tas joprojām ir to pienākums, savukārt par valsts mēroga pienākuma izpildi bija jā rūpējas valsts mēroga uzņēmumam. Tādējādi *TV 2* vienīgais pienākums bija izlīdzināt valsts mēroga programmu klāstu ar programmām un padarīt apraides laiku pieejamu reģioniem, piešķirot tiem piekļuvi valsts mēroga programmu klāsta logiem, kur viņi varētu pārraidīt reģionālo saturu. Savukārt reģioniem bija pienākums veidot un pārraidīt reģionālās programmas šajos logos.
- 41 Reģionālie līdzekļi bija Dānijas valsts kompensācija reģioniem, lai izpildītu reģionu pienākumu pārraidīt reģionālās televīzijas programmas. Līdzekļi nesamazināja “slogu” valsts mēroga uzņēmumam “reģionālo pienākumu” veidā. Saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem valsts mēroga uzņēmumam nebija šādu pienākumu.
- 42 Tādējādi laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam *TV 2* darbojās tikai kā starpnieks, kas nodeva reģionālos līdzekļus un neizmantoja nekādas priekšrocības. *TV 2* nesauņēma ne vairāk, ne mazāk, veicot starpnieka uzdevumu laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam, nekā tas bija laikposmā pirms 1997. gada, kad *TV 2* fonds bez *TV 2* starpniecības nodeva valsts kompensāciju reģioniem, vai pēc 2002. gada, kad reģioni saņēma daļu no licences maksas līdzekļiem tieši no *DR*.
- 43 Fakts, ka shēma, saskaņā ar kuru *TV 2* kā starpnieks nodeva reģionālos līdzekļus, tika īstenota bez iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, tādējādi nedeva *TV 2* nekādu procentu priekšrocību vai nepamatotu tirgus stāvokļa uzlabojumu. Ciktāl tas attiecas uz reģionālajiem līdzekļiem, tiem jo īpaši nav bijušas nelikumīgas sekas, uz ko Tiesa bija norādījusi savā spriedumā lietā *CELF*.
- 44 *TV 2* un Kultūras ministrija atsaucās uz 2011. gada lēmuma 194. apsvērumu, kurā norādīts, ka, tā kā summas tika pārskaitītas *TV 2* un pēc tam nodotas reģioniem,

Komisija šīs summas iekļāva aprēķinos gan kā ieņēmumus, gan kā izdevumus, kas praksē nozīmē, ka tie neietekmēja Komisijas proporcionalitātes novērtējumu. Tāpat tiesvedības lietā T-6[74]/11 laikā Komisija apgalvoja, ka TV 2 nebija atbalsta, kas tika nodots reģionālajām stacijām, saņēmējs un ka tas arī neizmantoja nekādas priekšrocības kā starpnieks. Tādēļ, pēc Komisijas domām, TV 2 nevarētu būt pienākuma maksāt nelikumīgā atbalsta procentus par atbalsta summām. Komisija uzskata, ka tas pamatoja viedokli, ka TV 2 attiecībā uz apstrīdēto lēmumu nebija tiesiskās intereses saistībā ar šo jautājumu.

- 45 TV 2 un Kultūras ministrija ir atsaukusies uz paziņojuma par sadarbību 41. punkta a) apakšpunktu (65. piezīme), kurā norādīts, ka par nominālo atbalsta summu samaksātie nodokļi var tikt atskaitīti nelikumīgā atbalsta procentu atgūšanas nolūkā, un uz atgūšanas paziņojumu, kurā ir norādīts, ka, aprēķinot atmaksājamo summu, valsts iestādes var ņemt vērā nodokļu noteikumu ietekmi, lai no saņēmēja atgūtu tikai neto summu.
- 46 Visbeidzot, TV 2 un Kultūras ministrija atsaucās uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-459/93, kurā ir norādīts, ka, atgūstot nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu saskaņā ar Komisijas lēmumu, valsts iestādes parasti var atskaitīt noteiktas summas saskaņā ar valsts noteikumiem. TV 2 un Kultūras ministrija apgalvo, ka situācija šajā lietā, kurā TV 2 pārskaitīja licences maksas līdzekļus reģioniem (vismaz līdzvērtīgā apmērā kā 1996. gada līmenis) saskaņā ar Radio un televīzijas apraides likumā noteikto pienākumu, ir līdzīga situācijai, kurā nodokļu iestādēm tiek maksāta daļa no atbalsta summas, ievērojot likumā noteikto fiskālo pienākumu.

Viasat apgalvojumi

- 47 Viasat apstrīdēja TV 2 un Kultūras ministrijas izvirzītos apgalvojumus. Viasat ir norādījis, ka no sprieduma lietā CELF 51. punkta izriet, ka nelikumīga valsts atbalsta piešķiršana saņēmējam dod priekšrocības, kas atbilst tam, kādas būtu bijušas procentu izmaksas, ja par summu, kas ir vienāda ar visu saderīgo atbalsta summu, būtu izsniegts tirgus noteikumiem atbilstošs aizdevums. Nelikumīgā atbalsta procentu atmaksāšanai būtu jāneitralizē šī priekšrocība. Tā kā visa TV 2 piešķirtā atbalsta summa bija saderīga ar valsts atbalstu, uz kuru attiecas LESD 107. pants, nelikumīgā atbalsta procenti ir jāmaksā arī par visu summu.
- 48 Turklāt Viasat norādīja, ka Vispārējā tiesa lietā T-674/11 (152. līdz 173. punkts) un Tiesa lietā C-649/15 P (48. līdz 58. punkts) noraidīja argumentu, ka reģionālie līdzekļi būtu jāatskaita no atbalsta summas, tāpat kā ES tiesas noraidīja Komisijas šajā lietā izvirzītos argumentus, jo apstrīdētajā lēmumā netika sniegts atbalsts šādai nostājai.
- 49 Viasat uzskata, ka reģionālie līdzekļi samazināja slogu, kas citādi būtu bijis TV 2, proti, pienākumu veidot un pārraidīt reģionālās programmas. Pēc Viasat domām, reģionālie līdzekļi patiesībā bija atlīdzība, ko TV 2 maksāja reģioniem par pakalpojumu, ko TV 2 citā gadījumā būtu bijis jāiegādājas no cita piegādātāja.

- 50 *Viasat* arī apgalvoja, ka, lai gan *TV 2* bija pakļauts publisko tiesību pienākumam pārskaitīt reģioniem ikgadējo minimālo summu, nebija norādīts, kā šī summa būtu jāfinansē, tostarp tas, vai šai summai būtu jānāk no *TV 2* licences, vai no reklāmas ieņēmumiem. Tādējādi *TV 2* pats nolēma, kuri ieņēmumu avoti tiks izmantoti, lai izmaksātu atlīdzību reģioniem. *TV 2* pienākums finansēt reģionu darbību būtu bijis tāds pats, ja *TV 2* nesauņemtu licences maksas līdzekļus; skat. Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-674/11, 173. punkts.
- 51 *Viasat* apgalvo, ka ne no atgūšanas paziņojuma, ne sadarbības paziņojuma neizriet, ka atskaitījumus atgūšanas prasījumā varētu izmantot citam nolūkam, nevis nodokļu nomaksai. Tas pats attiecas uz iepriekš minēto lietu T-459/93. Šie trīs avoti attiecas tikai uz nodokļu maksājumiem un neparedz vispārēju principu, ka nevajadzētu atmaksāt atbalsta līdzekļus. *Viasat* uzskata, ka *TV 2* līdzekļu pārskaitīšana reģioniem nav salīdzināma ar nodokļu nomaksu. Nodokļu maksāšanas gadījumā līdzekļi jau ir saistīti ar valsti, un tādējādi atgūšana faktiski paredz dubultu maksājumu, kā tas nav šajā gadījumā.

Iesniedzējtiesas vērtējums

- 52 Iesniedzējtiesa ir konstatējusi, ka Komisijas lēmumi attiecas tikai uz valsts mēroga uzņēmumu *TV 2*. Turpretim reģioni nebija Komisijas lēmumu priekšmets, un tādēļ tie nav pēc būtības atbalsta saņēmēji šo lēmumu nolūkā. Šī jautājuma pamatā ir arī aspekts, ka *TV 2* pārskaitījumi reģioniem netika atskaitīti tādā apjomā, kādu ES iestādes uzskatīja par valsts atbalstu, kas piešķirts *TV 2*. Tādējādi var apgalvot, ka summas, kas tika pārskaitītas reģioniem, neatkarīgi no tā, ka tās ir kvalificētas kā atbalsts, faktiski tiek atņemtas no neto priekšrocībām, kas piešķirtas *TV 2*, izmantojot atbalstu.
- 53 Iesniedzējtiesa neuzskata par piemērotu raksturot *TV 2* līdzekļu piešķiršanu reģioniem laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam par reģioniem izmaksātu atlīdzību par programmu apraidi reģionālajos logos. Patiesībā šajā laikposmā *TV 2* piešķīra to licences maksas līdzekļu daļu, ko reģioni līdz šim saņēma no *TV 2* fonda, kā arī pildīja uzdevumu piešķirt līdzekļus reģioniem, kas vēlāk bija saistošs attiecībā uz *TV 2*, jo *TV 2* bija uzdevums piešķirt līdzekļus, kas atbilda vismaz summai, ko reģioni līdz šim saņēma no *TV 2* fonda.
- 54 Dānijas tiesību aktu izpratne laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam, ko Vispārējā tiesa izmantoja, lai kvalificētu reģionālos līdzekļus kā valsts atbalstu lietā T-674/11, šajā lietā nav saistoša, jo Dānijas tiesību pareizas interpretācijas noteikšana strīdā Dānijas tiesā ir šīs Dānijas tiesas kompetencē. Tas attiecas arī uz Tiesas atbildi uz šajā lietā uzdotajiem jautājumiem. Iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka strīds šajā lietā neattiecas uz reģionālo līdzekļu kvalificēšanu par valsts atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Šī kvalificēšana šajā lietā nav apstrīdēta. Lieta attiecas tikai uz jautājumu par to, kādas sekas izriet no LESD 108. panta 3. punkta noteikumu neievērošanas, tostarp par to, kādai izpratnei par Dānijas tiesību aktiem būtu jāveido pamats Tiesas pārbaudītajiem ES tiesību jautājumiem.

- 55 Iesniedzējtiesa piekrīt Kultūras ministrijai un TV 2 par to, ka lietas *CELF* spriedumā nav aplūkots jautājums par to, vai iespējamo pienākumu maksāt nelikumīgā atbalsta procentus var attiecināt arī uz atbalstu, kas faktiski ir piešķirts citiem uzņēmumiem.

Par trešo jautājumu

TV 2 un Kultūras ministrijas apgalvojumi

- 56 TV 2 un Kultūras ministrija ir norādījusi, ka reklāmas ieņēmumi 1995. un 1996. gadā, kas tika pārskaitīti no TV 2 Reklame A/S caur TV 2 fondu (aptuveni 1,5 miljardu DKK apmērā) (turpmāk tekstā – “reklāmas ieņēmumi”), ir jāatskaita no summas, kas piemērojama iespējamā nelikumīgā atbalsta procentu prasījumā aprēķinā. Viņi uzskata, ka reklāmas ieņēmumi bija maksājumi par TV 2 reklāmas laiku, kas tika pārdots privātajiem reklāmdevējiem. Līdzekļu kvalificēšana par valsts atbalstu bija saistīta tikai ar to, ka līdz 1997. gadam ieņēmumi no reklāmdevējiem tika novirzīti caur diviem valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem – TV 2 Reklame A/S un TV 2 fondu. Tomēr TV 2 un Kultūras ministrija uzskata, ka TV 2 televīzijas reklāmas tirgū nesaņēma ne vairāk, ne mazāk no šīs shēmas kā tā konkurenti, kā arī to, ka tas nesaņēma ne vairāk, ne mazāk laikposmā pēc 1997. gada, kad TV 2 pats bija atbildīgs par reklāmas laiku un kurā reklāmas ieņēmumi nav klasificēti kā valsts atbalsts. Pēc TV 2 un Kultūras ministrijas domām, tas nozīmē, ka reklāmas ieņēmumi neradīja neatbilstošu TV 2 konkurences stāvokļa uzlabojumu, kā tas bija apgalvots lietas *CELF* spriedumā, un ka šīs summas attiecīgi nav jāiekļauj iespējamā nelikumīgā atbalsta procentu prasījumā aprēķinā.

Viasat apgalvojumi

- 57 Viasat apgalvo, ka TV 2 un Kultūras ministrijas izvirzītie argumenti ir pretrunā Tiesas spriedumam lietā C-657/15 P, kurā tika atzīts, ka visa TV 2 piešķirtā atbalsta summa – tostarp reklāmas ieņēmumi – ir uzskatāma par valsts atbalstu. Tiešais rezultāts ir tāds, ka ieņēmumus nevajadzētu uzskatīt tikai par maksājumiem TV 2 par TV 2 sniegtajiem pakalpojumiem, jo tas novestu pie tā, ka tas nebūtu uzskatāms par valsts atbalstu. Tiesa šo nostāju balstīja arī uz faktu, ka TV 2 nebūtu saņēmis līdzekļus visos apstākļos.
- 58 Reklāmas ieņēmumus, kas uzkrāti TV 2 fondam, varētu izmantot arī citiem mērķiem, nevis TV 2 finansēšanai. Tādējādi TV 2 bija pieejami valsts līdzekļi, kurus uzņēmums pēc tam varēja izmantot savā darbībā. Pēc Viasat domām, TV 2 tādējādi arī ieguva procentu priekšrocību, izmantojot līdzekļus, kas bija pieejami pirms Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

Iesniedzējtiesas vērtējums

- 59 Kā minēts iepriekš, pamatlietas dalībnieki nav vienisprātis par to, vai *TV 2 Reklame A/S* peļņu varēja izmantot vienīgi *TV 2* finansējuma vajadzību segšanai un vai *TV 2* likumīgi bija tiesīgs saņemt attiecīgos ieņēmumus. Iesniedzējtiesa savā atbildē uz trešo jautājumu lūdz Tiesu izmantot Dānijas tiesību izpratni, kā to ir norādījusi iesniedzējtiesa. Tādējādi Tiesai tiek lūgts atbildēt uz šo jautājumu, pamatojoties uz pieņēmumu, ka 1995. un 1996. gadā *TV 2* nebija likumīgi tiesīgs saņemt (visus) reklāmas ieņēmumus, kas gūti no reklāmas vietas pieejamības *TV 2* programmu laikā. Tādēļ Tiesa var balstīties uz Dānijas tiesību aktu izpratni, kas izklāstīta 81. un turpmākajos 2011. gada lēmuma apsvērumos.
- 60 Iesniedzējtiesa arī uzskata, ka ir vērts apsvērt, vai šajā ziņā pārtraukšanas pienākuma pārkāpums faktiski *TV 2* neradīja naudas plūsmas priekšrocību attiecībā uz reklāmas ieņēmumiem. Tādējādi var apgalvot, ka Kultūras ministra lēmumi par līdzekļu pārskaitīšanu no *TV 2 Reklame* uz *TV 2* fondu un no šī fonda uz *TV 2* bija *TV 2* preferenciāls režīms, ko, ja tiktu ievēroti paziņošanas noteikumi, nebūtu bijis iespējams īstenot, kamēr Komisija kopumā vai katru gadu nebūtu apstiprinājusi pārskaitījumus.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 61 Lai iesniedzējtiesa varētu lemt par prasītāja izvirzītajiem apgalvojumiem par nelikumīgā atbalsta procentu samaksu, tai vispirms ir jāpieņem lēmums par vairākiem ES tiesību jautājumiem, kas, šķiet, nav precizēti ES Tiesas judikatūrā.